

Asia: VN/4099/2024

Lausuntopyyntö: Työryhmämietintö hallituksen esitykseksi hankintalain, erityisalojen hankintalain sekä rikosrekisterilain 6 b §: n muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Mitä mieltä olette esityksen yleisistä tavoitteista ja päämääristä? Saavutetaanko esityksellä hallitusohjelman yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä?

Työryhmämietinnössä esitetyt tavoitteet tehokkuudesta ja kustannussäästöistä ovat sinänsä hyviä ja kannatettavia. Sidosyksikön omistukselle hallitusohjelmassa ja työryhmämietinnössä esitetty 10 % vähimmäisomistusvaatimus johtaa kuitenkin päinvastaiseen lopputulokseen ja on siten sääntelykeinona virheellinen ja vahingollinen. Esitetty sääntely ei myöskään edistä hallitusohjelman tavoitetta sidosyksiköiden tarkoituksenmukaisesta hyödyntämisestä, ei lisää kilpailua eikä siirrä liikevaihtoa markkinoille. Lisäksi se heikentää julkisen sektorin kustannus-tehokkuutta ja aiheuttaa merkittäviä ja peruuttamattomia taloudellisia sekä toiminnallisia vahinkoja, erityisesti pienille kunnille. Yleisellä tasolla esitetty sääntely on vastoin hankintalain tavoitetta tehostaa julkisten varojen käyttöä, edistää laadukkaiden, innovatiivisten ja kestävien hankintojen tekemistä sekä turvata yritysten ja muiden yhteisöjen tasapuoliset mahdollisuudet tarjota tavaroita, palveluja ja rakennusurakoita julkisten hankintojen tarjouskilpailuissa.

Hallitusohjelman ja työryhmämietinnön mukaan ”lainsäädäntö kirjoitetaan tavalla, joka mahdollistaa jatkossakin kuntien ja hyvinvointialueiden tehtävien järjestämisen yhtiömuodossa silloin, kun se ei vääristä kilpailua, sekä tavalla, joka turvaa huoltovarmuuden, potilasturvallisuuden, kielelliset oikeudet tai muun vastaavan painavan julkisen intressin.” Nämä kirjaukset eivät toteudu nyt esitetyillä hankintalain muutoksilla. Lainsäädäntöä ei ole kirjoitettu tavalla, joka turvaa huoltovarmuuden, potilasturvallisuuden ja julkisen intressin/yleisen edun ja mahdollistaa kuntien ja hyvinvointialueiden yhteistyön. Esitetty antaa lisäksi virheellisen mielikuvan siitä, että sidosyksikköyhteistyö jo lähtökohtaisesti vääristäisi kilpailua.

Lakimuutoksen tavoitteet ja keinovalikoima ovat ristiriitaiset. Työryhmämietinnön mukaan ”lakimuutoksella halutaan parantaa julkisen sektorin tehokkuutta”. Tavoitteen sijaan lakimuutos

aiheuttaisi toteutuessaan kuitenkin merkittävät muutuskustannukset, eikä toiminnan uudelleenjärjestelystä synny varmuudella säästöjä, vaan päinvastoin kustannukset kasvavat.

Mietinnössä ei myöskään ole arvioitu hallitusohjelmassa mainittua yleistä etua jätetoimialan kannalta. Jätehuolto on osa yhteiskunnan kriittistä infrastruktuuria ja välttämättömyyspalvelu, jonka on toimittava kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa.

Lakiehdotus vaikeuttaa ja jopa vaarantaa kuntien lakisääteisten tehtävien asianmukaisen hoidon. Kunnan oikeus päättää palvelujensa järjestämisestä kuuluu perustuslain 121 §:n mukaiseen kunnalliseen itsehallintoon. Mikäli kunnan mahdollisuutta käyttää hyväkseen omistamiaan osakeyhtiöitä rajataan mietinnössä kuvatulla tavalla, on se ristiriidassa perustuslain kanssa.

Hankintojen valmistelu

Hankintojen valmistelua koskevilla ehdotuksilla pyritään lisäämään hankintojen huolellista valmistelua, markkinakartoituksen käyttöä, sekä kilpailua julkisissa hankinnoissa. Tavoitteena on saada lisää tarjontaa ja säästöjä. Työryhmän mietinnössä ehdotetussa ratkaisussa on samanaikaisesti pyritty varmistamaan, että se on käytännön hankintatoimen näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

Markkinakartoituksen käyttöä on hyvä lisätä, sillä se edistää hankinnan huolellista valmistelua. Markkinakartoituksen lisääminen on myös hankintalain hengen mukaista ja tukee hankintayksiköille hankintalaissa asetettua tavoitetta hankintatoimintansa järjestämisestä siten, että hankintoja voidaan toteuttaa mahdollisimman taloudellisesti, laadukkaasti ja suunnitelmallisesti. Kannatamme markkinakartoituksen tuomista pakolliseksi osaksi yli 10 miljoonan euron arvoisten hankintojen hankintamenettelyä työryhmämietinnössä esitetyn mukaisesti.

Koska hankinnat ja markkinatilanteet vaihtelevat, kunkin markkinakartoituksen toteutustapa on arvioitava tapauskohtaisesti. On edelleen hyvä, että lakiehdotus jättää markkinakartoituksen toteutustavan hankintayksikön harkittavaksi. Mietinnössä on tehty näkyväksi markkinakartoituksen merkitys, sen eri toteutustavat sekä ne hankintoja koskevat keskeiset asiat, joita hankintayksiköitä kannustetaan kartoittamaan.

Kannatamme kirjausta, jonka mukaan huolellisella markkinakartoituksella voisi vapautua uudelleenkilpailuttamisen velvoitteesta yhden tarjouksen tilanteessa. Lapin toimintaympäristö ja eri toimialojen markkinatilanteet huomioiden, realismia usein on, että huolellisinkin markkinakartoituksen jälkeen kilpailutuksen lopputulemana saadaan vain yksi tarjous. Kirjaus tämänhetkisessä muodossaan jättää kuitenkin tulkinnan varaa ja sitä olisi hyvä täsmentää.

- **Kuinka hyvin hankintalain 65, 75, 124 ja 125 §:iä koskeva esitys edistää markkinakartoituksen käyttöä ja hankinnan huolellista valmistelua?**

- **Ovatko esitetyt keinot sopivia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi?**

Sidosyksiköiden käytön rajoittaminen

Mitä mieltä olette esityksessä ehdotetusta sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevasta vaatimuksesta? Onko se mielestänne tarkoituksenmukainen ja toteuttamiskelpoinen?

Esitetty sääntelymuutos heikentää julkisen sektorin kustannustehokkuutta ja aiheuttaa merkittäviä ja peruuttamattomia taloudellisia sekä toiminnallisia vahinkoja erityisesti harvaanasuttujen alueiden pienille kunnille. Lisäksi lakiesitys on ristiriidassa perustuslaissa säädetyn kunnallisen itsehallinnon kanssa.

Lapin maakunta on Suomen harvaanasutuinen alue. Lapin kunnista suurin osa on pieniä, alle 10 000 asukkaan kuntia. Inhouse-yhtiöitä nimenomaan tarvitaan sen vuoksi, että markkinoilla ei ole riittävästi tarjontaa, jotta kilpailu markkinoilla toimisi samaan tapaan kuin Etelä-Suomen kasvukeskuksissa.

Esitetty lainsäädäntöuudistus on erityisen haitallinen pienille kunnille, joiden taloudelliset ja henkilöstöresurssit ovat pienet ja tulot rajalliset. Esitys on tästä syystä omiaan eriarvoistamaan kuntia ja alueita. Muutos johtaa helposti siihen, että nykyisistä omistajista suuret kunnat joko säilyvät jo riittävästi omistamassaan Inhouse-yhtiössä tai ottavat ko. tukipalvelutuotannon itselleen. Tilanne on absurdi, koska eniten juuri pienet kunnat tarvitsevat Inhouse-yhtiöiden palveluja. Pienet kunnat puolestaan joutuvat sääntelyn kiristämisen myötä pienomistajina sidosyksikköyhteistyön ulkopuolelle. Niillä ei ole osaamista tai resursseja kilpailuttaa ja järjestää tarvitsemiaan palveluita, eivätkä ne tarjoa ratkaisutoimittajille riittävän suuria liiketoimintamahdollisuuksia.

Esimerkiksi ICT-palveluiden osalta pienen kunnan kokonaisuus ei ole riittävän kiinnostava, mutta esim. puhtaus- tai ruokapalveluiden osalta pienenkin kunnan kokonaiskilpailutus on puolestaan pienyritykselle helposti liian suuri. Vastaavasti kuntien jätehuollon osalta kasvavat kustannukset koituvat kuntalaisten maksettavaksi.

Vähimmäisomistusvaatimus mahdollistaisi korkeintaan kymmenen omistajan sidosyksiköiden perustamisen. Esityksessä sama kymmenen prosentin vaatimus koskee yhtä lailla valtiota, hyvinvointialueita, suurimpia kaupunkeja ja pienempiä kuntia. Esimerkiksi kymmenen hyvinvointialueen yhteinen sidosyksikkö käsittäisi noin puoli Suomea, vastaavasti kymmenen keskikokoista kuntaa ei muodosta lähellekään vastaavaa alueellista tai taloudellista kokonaisuutta. Tähän ei myöskään vaikutusarvioinnissa ole otettu kantaa.

Minkälaisia vaikutuksia esitetyllä sidosyksiköiden omistusosuuden vähimmäisvaatimuksella mielestänne on?

Esitetty vähimmäisomistusvaatimus sulkisi pienet kunnat pois alueellisesta ICT-yhteistyöstä. Tämä olisi erityisen vahingollista Lapissa, missä kunnat ovat väkiluvultaan pieniä, väestö ikääntyy ja työvoima vähenee. Lisäksi monien kuntien taloustilanne on erittäin haastava. Pirstaleinen toimintamalli, jossa kriittiset ICT-infrastruktuurin ja perustietotekniikan palvelut olisi järjestettävä pienempinä kokonaisuuksina tai omana tuotantona, ei ole alueella realistinen. Lapissa ei ole riittävästi osajia ICT-palveluiden järjestämiseen ja ylläpitoon, mikä vaarantaisi sidosyksikköyhteistyön ulkopuolelle jäävien omistajien toiminnan jatkuvuuden ja kyberturvallisuuden varmistamisen.

Pienet kunnat eivät yksittäisinä toimijoina ole riittävän kiinnostavia esim. ICT-ratkaisuja tarjoavien markkinatoimittajien näkökulmasta. Pohjois-Suomen alueellinen sidosyksikköyhteistyö mahdollistaa LapIT:n toteuttamien kilpailutusten kautta ICT-markkinoille merkityksellisen kokoisia liiketoimintamahdollisuuksia, jotka muuten jäisivät syntymättä. Mikäli pienet kunnat eivät voi osallistua alueelliseen sidosyksikköyhteistyöhön, heikentää tämä niiden mahdollisuuksia hyödyntää alueellisesti koottujen, kilpailutettujen ja järjestettyjen palveluiden tuomia etuja. Muutos lisäisi merkittävästi kuntien toiminnan jatkuvuuteen ja varautumiseen kohdistuvia riskejä, erityisesti tilanteessa, jossa kansainvälinen hybridivaikuttaminen ja kyberuhat ovat lisääntyneet.

Vastaavasti jätehuollon osalta vaikutukset olisivat merkittäviä: ehdotettu muutos hidastaisi entisestään kierrätystavoitteen saavuttamista, kun kunnat eivät voisi keskittyä niille säädettyjen velvoitteiden, kuten erilliskeräyksen järjestämisvelvoitteen täytäntöönpanoon. Kuntayhteistyön ulkopuolelle jäävät yksittäiset kunnat eivät välttämättä saisi lakisääteisiä jätehuoltopalveluita järjestettyä jätelain edellyttämällä tavalla, mikä lisäisi riskiä epäasianmukaiselle jätehuollolle. Ehdotus voi johtaa tilanteisiin, joissa jätehuoltopalveluiden saatavuutta tai tasoa ei voida turvata kaikkialla Suomessa. Jätetoimialan rajaaminen 10%:n vähimmäisomistusta koskevan vaatimuksen ulkopuolelle olisi yleisen edun kannalta välttämätöntä.

- **Jos sidosyksiköitä koskeva muutos toteutetaan esitetyllä tavalla, mitä toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia muutos todennäköisesti aiheuttaisi edustamanne organisaation eri toimialojen kannalta ja yleisesti?**

Kokonaisuutena merkittävä kustannusten kasvu, joka ”kaatuu” kunnissa veronmaksajien kannettavaksi.

Hallinnollisen työn ja kustannusten kasvu: Hankintayksiköille kohdistuu tälläkin hetkellä merkittävä määrä hallinnollista työtä. Kokonaisuutena lakiehdotus lisää merkittävästi hankintayksiköille asetettavaa työtä. On myös syytä huomata, että hallinnollisen työn lisääminen on aina lakiesityksessäkin esitettyjen pääasiallisten tavoitteiden kannalta merkityksellisemmiltä valmistelun

osilta pois, kuten markkinakartoitukselta, hankinnan kohteen määrittelyltä ja sopimusehtojen määrittelyltä. Hankintayksiköillä ei tule olemaan kasvavia resursseja hankintojen valmisteluun.

Investointikulujen kasvu mm. ICT-ohjelmistohankinnat, lisätyövoiman resurssoinnin kasvu.

Lapin liiton kannalta esitetty muutos pakottaa väistämättä talous- ja henkilöstöhallinnon ja ICT-palvelujen uudelleen järjestämiseen ja resurssien lisäämiseen. Muutuskustannukset olisivat noin 2-4 % kuntayhtymän jäsenmaksuihin nähden. Euromääräisesti kustannukset olisivat yli 100 000 euroa huomioiden kallistuneet ICT-kustannukset sekä henkilöstökustannukset. Lisäksi ICT-palvelujen sisältöosaaminen on pienissä organisaatioissa hyvin kapeaa ja se nojaa monelta osin sidosyksikön kanssa tehtävään pitkäjänteiseen yhteistyöhön. Markkinaehtoinen toiminta pakottaa pienet toimijat jatkuvaan kilpailuttamiseen ja siten poistaa mahdollisuuden pitkäjänteiseltä yhteistyöltä.

- **Mitä toimenpiteitä organisaationne aikoo sidosyksikön omistajana tehdä vähimmäisomistusrajaa koskevan sääntelyn seurauksena (esimerkiksi jatkuuko toiminta markkinaehtoisena, puretaanko yhtiö, pilkotaanko yhtiö, ryhdytäänkö muihin toimenpiteisiin?)**

Talous- ja henkilöstöhallinnon että ICT-palveluiden yhteistyö organisoitaisiin uudelleen.

Lapin liitto olisi vähimmäisomistusrajan toteutumisen seurauksena pakotettu joko kasvattamaan omistustaan sidosryhmäyksikössä tai siirtämään toimintansa kokonaisuudessaan markkinaehtoiseksi. Yhteistyökumppaneita olisivat muut maakunnan liitot ja Lapin pienet kunnat, joilla ei myöskään olisi riittävää omistusosuutta nykyisissä yhtiöissä. Vaikka yhteishankinnat muiden kuntatoimijoiden kanssa olisivat edelleen mahdollista, rajalliset resurssit ja osaamisen kapea-alaisuus tulisivat haastamaan hankintojen tekemistä. Omistuksen kasvattaminen sidosryhmäyksikössä puolestaan johtaisi lähinnä pienten kuntien omistaman sidosryhmäyksikön pilkkoutumiseen ja siten sidosyksikön osaamisen kapenemiseen. Lisäksi omistusosuuden kasvattaminen jouduttaisiin toteuttamaan Lapin kuntien rahoituksella.

- **Minkälaisia taloudellisia tai muita hyötyjä muutoksesta todennäköisesti seuraisi?**

Emme tunnista esitetystä muutoksesta taloudellisia tai muita hyötyjä. Sidosyksiköiden vähimmäisomistusvaade aiheuttaa merkittäviä ja peruuttamattomia taloudellisia ja toiminnallisia vahinkoja erityisesti yhteistyön ulkopuolelle jääville Lapin pienille kunnille.

Ovatko esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat mielestänne riittävät? Kuinka paljon aikaa muutoksiin tarvitaan?

Esitetyt siirtymäajat ovat täysin riittämättömiä n. tuhannen julkishallinnon organisaation (kunnat, hyvinvointialueet, näiden omistamat yhtiöt, kuntayhtymät, hyvinvointiyhtymät) uusien yhteistyörakenteiden muodostamiseen ja niihin liittyvien päätösten tekemiseen, olemassa olevien luokusten sopimusten purkamiseen, hankintaosaamisen hankintaan, palveluiden kilpailuttamiseen, palvelutuotannon järjestämiseen, uusien sopimusten solmimiseen, mahdolliseen omaisuuden siirtoon jne. Siirtymävaiheen toteuttaminen hallitusti ja vaiheittain edellyttää vähintään viiden vuoden siirtymäaikaa.

- **Mitä siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaisi?**

Lapissa markkinat ovat usein hyvin pienet tai vaihtoehtoisesti niitä ei ole lainkaan. Pienissä kunnissa tarvitaan lisää hankintaresursseja, usein todellisuus on se, että hankinta-asiantuntijan tehtävää hoidetaan yhden henkilön toimesta oman toimen ohella. Esitetty muutos tarkoittaisi, että hankintoihin tulisi palkata lisää resursseja. Kysymys kuuluukin, mistä mahdolliset lisäresurssit kustannetaan ja toiseksi, mistä työvoimapolusta jo nykyisellään suuresti kärsivä Lappi hankkii osaavaa työvoimaa.

Osaajien puute johtaa puolestaan työvoiman kallistumiseen. Tällä hetkellä monen kunnan todellisuutta on se, ettei osaajia saada rekrytoitua, eikä omiin/yhteisiin kilpailutuksiin tule tarjouksia. Ilmaisemmekin huolemme siitä, mitä vaihtoehtoja sidosyksiköltä hankittavien palveluiden järjestämiseen kunnille jää tällaisissa tilanteissa.

Sidosyksiköiden toiminnan lopettaminen ja purku vaatii runsaasti aikaa, erityisesti ICT-alan sidosyksiköissä on pitkäkestoisia sopimuksia järjestelmätoimittajien kanssa. Näiden sopimusten purkaminen ja uudelleen kilpailuttaminen ennenaikaisesti aiheuttaa merkittäviä kustannuksia.

Lapin liitto olisi pakotettu etsimään uudet kumppanit ICT-palvelujen järjestämiseen tai tuottamaan palvelut omana tuotantonaan. Toimintojen palauttaminen omaksi tuotannoksi vaatii kuntayhtymän oman osaamisen lisäämistä sekä prosessien uudelleen määrittelyä. Lisäksi tietotekniset ohjelmistot tulisi kilpailuttaa uudelleen, sillä nykyiset ohjelmistot, lisenssit, palvelimet, laitteet ym. on hankittu sidosyksiköiden kautta. Uusien kumppanien kilpailuttaminen kapeilla markkinoilla tulisi pienellä kuntayhtymällä olemaan haastavaa, kun lyhyestä siirtymäajasta johtuen julkiset toimijat kilpailuttaisivat palvelujaan samanaikaisesti.

Mietinnön liitteinä olevissa eriävissä mielipiteissä on esitetty poikkeuksia sidosyksiköiden omistusosuusvaatimukseen. Tulisiko vaatimukseen säätää poikkeuksia? Minkälaiset poikkeukset olisivat tarkoituksenmukaisia?

Lakiesitykseen on välttämätöntä kirjata poikkeuksia, jotka huomioivat harvaanasuttujen alueiden ja pienten kuntien toimintaedellytysten ja elinvoiman säilymisen muutoksen jälkeenkin. Poikkeukset voisivat liittyä esimerkiksi väestöpohjaan, jossa harvaan asuttujen alueiden yhteistyössä sidosyksikön omistajilla tulisi olla mahdollisuus hankkia palveluita sidosyksiköltä alle 10 prosentin omistuksella, mikäli sidosyksikön toiminta-alueen väestöpohja on enintään 300 000–500 000 asukasta. Lisäksi pienten kuntien (alle 10 000 asukasta) osalta tulee mahdollistaa palveluiden hankinta sidosyksiköltä myös alle 10 prosentin omistuksella. Näkemys pienten kuntien huomioimisesta hankintalakiin kirjattavalla poikkeuksella on yhteneväinen myös Kilpailu- ja kuluttajaviraston (KKV 9/2024) sidosyksikköjä koskevan selvityksen johtopäätelmien kanssa, sekä työryhmän mietinnössä esitettyjen eriävien mielipiteiden kanssa. Esitettyjen poikkeusten avulla varmistettaisiin myös perustuslain 121 §:n mukainen kunnan itsehallinnon toteutuminen kunnan tarvitsemien palveluiden järjestämisessä.

Lisäksi sidosyksikköä tulisi voida käyttää huoltovarmuuden kannalta tärkeisiin palveluihin sekä tilanteessa, jossa alalla ei ole toimivaa markkinaa.

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Vastaako esitys turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin? Onko esitetty muutos riittävä keino varmistaa turvallisuuden toteutuminen hankinnan elinkaaren aikana ottaen huomioon EU-hankintadirektiivien reunaehdot, sekä muu turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeva sääntely?

-

Rikosrekisteriotteen pakollisuudesta luopuminen

Rikosrekisteriotteiden pakollisesta käytöstä luopumista koskevan ehdotuksen tavoitteena on sujuvoittaa hankintamenettelyjä ja vähentää hallinnollista taakkaa.

-

- Missä määrin muutos vaikuttaa hallinnolliseen taakkaan yhtäältä hankintayksiköiden ja toisaalta tarjoajien kannalta ja edistää näitä tavoitteita?

-

Hankintojen ilmoittaminen

Mitkä ovat näkemyksenne hankintojen ilmoittamista koskeviin muutoksiin? Lisäävätkö ehdotetut muutokset hankintojen avoimuutta tarkoituksenmukaisella tavalla?

-

Muut huomiot

Huomio ja lisäarviointipyyntö koskien mietinnön lukua 7.1., kohta 15 §.: Toivoisimme tarkennusta mietinnön luvussa 7.1. todettuun kohtaan, jonka mukaisesti hankintalain 15 §:n 6 momentin

mukaista sidosyksikköpoikkeusta ei sovelleta niihin sidosyksikköihin, joissa on enemmän kuin yksi omistaja. Mietinnön mukaan siten sidosyksikön ei olisi sallittua tehdä hankintoja omistajaltaan tai sisar-sidosyksiköltä, jos sidosyksiköllä on enemmän kuin yksi omistaja.

Kunnilla on usein 100 prosenttisesti omistettuja tytäryhtiöitä, jotka hoitavat kunnassa esimerkiksi vedenjakelua, kehitystyötä tai kunnan kiinteistöjen hoitoa. Kyseisillä tytäryhtiöillä on vain yksi omistaja ja kuuluvat ns. kuntakonserniin. Rajaako mietinnössä esitetty tulkinta pois mahdollisuuden, että kyseinen kunnan täysin omistama tytäryhtiö ei voisi hyödyntää kunnan osittain omistaman ja muiden omistajien kanssa yhteisessä määräysvallassa olevan sidosyksikön tuottamia palveluita, kuten ICT-infrastruktuuri ja perustietotekniikan palveluita. Toivoisimme asiassa huolellista hankintadirektiivin arviointia ja tarkennusta nimenomaisissa tilanteissa.

Lakimietinnön vaikutusten arviointi on puutteellinen, eikä lainvalmistelussa ei ole riittävästi arvioitu, miten vähimmäisomistusvaatimus rajoittaa kuntien mahdollisuuksia järjestää tarvitsemiaan palveluita Jätetoimialan osalta mietinnössä ei ole riittävästi huomioitu alan erityispiirteitä: kuntien jäteyhtiöt on perustettu hoitamaan kuntien niille siirtämiä jätehuollon lakisääteisiä tehtäviä, joissa ei ole kyse hallitusohjelman mainitsemista tukipalveluista, vaan tarkasti säännellystä julkisen hallintotehtävän hoitamisesta. Jätehuollon kustannukset katetaan jätelain mukaisesti kunnan jätemaksuilla, ei verovaroin.

Kokonaisuutena esitys asettaa kunnat eriarvoiseen asemaan niiden koon ja sijainnin perusteella, mikä vaikeuttaa erityisesti pienten ja harvaan asutuilla alueilla sijaitsevien kuntien tukipalvelujen järjestämistä ilman sidosyksiköiden tarjoamia ratkaisuja.

Lapin liiton ja Lapin kuntajohtajien näkemys on, että Inhouse -lainsäädäntövalmistelu tulisi keskeyttää, koska muutoksen vaikutukset ovat niin laajat, ettei muutosta tulisi toteuttaa edes poikkeuksiin nojaten. Mikäli esitystä halutaan tästä huolimatta viedä eteenpäin, on lakiesitykseen kirjattava poikkeuksia, jotka huomioivat harvaanasuttujen alueiden ja pienten kuntien toimintaedellytysten ja elinvoiman säilymisen muutoksen jälkeenkin.

Takkula Hannu
Lapin liitto

Knutars Heli
Lapin liitto